

אללא לשעים, ששם לשעים
היו עושים פלון ושלטן, וכך
ונsha השריר עליו את כל
עונתם, והקרבן אינו געשה אלא
לקדוש ברוך הוא. בא וראה
שבגלל קרבן מתחשים
עלינוים ומחוננים והدين לא
שולט ושורה על ישראל.

למןנו, ושלח ביד איש עתי
המדברה. מהו איש עתי? אלא
סוד הדבר כה הוא - בכל מה
שגעשה, ציריך אדם מזמן לאותו
דבר. יש אדם שהברכה מתקימת
על ידו יותר מאחר. בא וראה מה
כתוב בכתן, טוב עין הויא ברכך,
אל תקרי יברך אלא יברך, כי הויא
מזמן שתתקיים ברכה על ידו בזה.
(ושורה הברכה בהשנותו).

יש אדם שזמןן שיתקימו על
ידו קלות, ובכל מה שיתבונן
יבאו קלות ומארה ובצתה, כמו
בלעם שנקרה רע עין, שהיה
מזמן לכל רע ולא היה מזמן
לטוב, ואך על גב שבך, ברכתו
איינה ברכה ולא התקימה.
וכשהיה מקהל, כל מה שקהל
התקיים, ואפלו ברגע אחד, ועל
זה כתוב (במדבר כד) שתם העין.
בכל מקום שעינו שלטה -
התקלל.

בא וראה מה כתוב, (שם) ונשׁת
אל המדבר פניו, כדי שיתעורר
מאוזן צד שהוא שולט שם, ויבא
בהלונה על ישראל. מה כתוב
בכתנים? (משלוי כב) טוב עין הויא
יברכך, שהויא היה מזמן לזה
ושורה ברכה בהשגהו שלו. ועל
זה שניינן, יסחה אדם אפלו
מפהה דבריכם ולא יפגש אדם
שיש לו עין רעה.

בבר נש דאית ליה עינא

ובחיהם שעירים, אללא לשעים, רק הם
לשעים והוא עברי פולחנא, ושולטנותא.
והכא ונsha השריר עליו את כל עונתם,
וקרבנה לא את עברך אלא לקודשא בריך הוא.
פא חוי, הבגיני קרבנה מתרפסמן על אין
ומתפאיין, ודינא לא שרייא ושלטה עליה
דיישראל.

האנא, ושלח ביד איש עתי המדברה. מהו
איש עתי. אלא רזא דמלה הכי הוא
(דף ג ע"ב) בכל מה דאת עברך, בעי בר נש זמין
להיא מלה. אית בר נש דברכתא אתקים
על ידיה יתר מאחרא. פא חוי, מה כתיב בה
בקהנה, (משלוי כב) טוב עין הויא יברך, אל תקרי
יבורך, אלא יברך, בגין דהוא גזה זמין
דיתקים ברכתא על ידיה בהאי. (ס"א ואשי ררכתא
באשוחותא דיליה).

אית בר נש דהוא זמין לאתקים לאוטין על
ידיה, ובכל מה דישגה ליתי לוטיא
ומארה ובעתה כಗון בלעם, דאקרי רע עין,
דהוא זמין בכל ביש, ולא גזה זמין לטוב. ואך
על גב דברך, ברכתיה לא ברכתא, ולא
אתקים. וכד היה ליט, כל מאן דליית
(במדבר כד) שתם העין. בכל אחר דעיניה שלטה
אתלטיא.

פא חוי מה כתיב. (במדבר כד) רישת אל המדבר
פניו, בגין דיתער מהויא טרא ההוא
DSLטא פמן, ויתמי בדליך זריא עליה
דיישראל. מה כתיב בהו בכתני, (משלוי כב) טוב
عين הויא יברך, דהוא גזה זמין בהאי, וושארי
ברכתא באשוחותא דיליה. ועל דא תנינן,
יסטי בר נש אפלו ממאה ארחים, ולא יארע
בישראל.